

РЕШЕНИЕ

№ 401

гр. Пазарджик, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ц.нка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Ц.нка Вълчева Гражданско дело №
20235220104005 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искиве с правно основание чл.45 от ЗЗД - за обезщетение за неимуществени вреди и по чл.86 от ЗЗД - за законна лихва.

Подадена е искова молба от И. П. Ш., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул.“****”, съдебен адрес: гр.Пазарджик, ул.“****”, с пълномощник и процесуален представител адв.А. К. от АК-Пазарджик, с адрес на кантората: гр.Пазарджик, ул.“****” против Ц. И. Ш., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул.“****”, в която ищецът твърди, че ответницата е негова леля - сестра на майка му. Твърди, че живеят съвместно в един имот, находящ се в гр.Пазарджик, ул.,****, в който е построена двуфамилна жилищна сграда, като ответницата и синът ѝ живеят на първия етаж от сградата, а ищецът и майка му - на втория етаж. Дворното място, таванските и избените помещения се ползват общо от тях.

Ищецът твърди, че от дълги години, както и към настоящия момент работи като международен шофьор, поради което повечето дни от месеца е извън дома си. Ответницата също доста години живеела в САЩ, така че имотът се обитавал преимуществено от майка му и от сина на ответницата,

като през този период поддържали помежду си горе-долу нормални, спокойни отношения. След завръщането на ответницата от САЩ и трайното ѝ установяване в имота в гр.Пазарджик, отношенията им се влошили. Възползвайки се от отсъствието му, поради естеството на работата му, ответницата и синът ѝ подлагали на психически тормоз майка му, обиждали я, непрестанно я следели къде ходи, с кого се среща, с какво се занимава. Търсели непрекъснато повод за скандал, позволявали си да унищожават имущество, което е общо на всички им, съсипвали растения, които са засадени от майка му и за които тя се грижела. Това поведение се насочило и към него, когато се прибирал от път и пребивавал в дома си. Ситуацията се влошила особено много, след като ответницата научила, че ищецът е инвестирал в изграждане на малка фотоволтаична електрическа централа в негов собствен имот в с.Елшица. Леля му решила, че е станал милионер, озлобила се към него и майка му още повече. Заплашвала ги, че ще намери начин да ги съсипе. Без повод и основание започнала да подава жалби срещу него до полицията, икономическа полиция, прокуратурата, в които твърдяла, че той я обезпокоявал, вдигайки шум, че бидейки международен шофьор крадял нафта, която включително и продавал, че незаконно е монтирал на покрива на къщата соларен панел за топла вода, че е психично болен /шизофреник/ и алкохолик и да се вземат мерки срещу него. Срещу майка му също подавала жалби. Вследствие поведението на ответницата, а и на сина ѝ, ищецът и майка му в един момент започнали да обмислят вариант да продадат тяхната собственост и да напуснат имота, тъй като тормозът и напрежението им дошли в повече.

Твърди, че на 15.10.2023г. /неделя/, около 15,30 ч. - 16,00 ч. бил на улицата пред дома му, където бил паркирал автомобила си. Имало още четири - пет паркирани на съседни коли. Подреждал колата си и чакал майка му и кумът на племенника му да си дойдат от с.Елшица, където били отишли с бусчето на кума на племенника да закарат някои строителни материали до тамошния му имот. Освен него, на улицата били племенникът му, приятелката на кума му, двама съседни, с които разговаряли. Забелязал, че ответницата на няколко пъти се показвала от къщата, излизайки на двора, и следяла какво се случва на улицата. Когато майка му и кумът на племенника му пристигнали, ответницата отново била на двора и го наблюдавала. В един момент ищецът отишъл и отворил багажника на автомобила си, за да остави едни

инструменти. Тогава ответницата изскочила на улицата с телефон в ръка и започнала да крещи: „От колко време те дебна да те хвана с крадената нафта, ама сега ми падна в ръчичките. Крадец! Къде ще я носиш тая нафта от багажника? Зареждаш цялата махала с крадената нафта. С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелствата.“ Нарездайки горните обиди и клевети, ответницата правела и снимки с телефона си. Ищецът твърди, че се стъписал в първия момент, защото неочаквал ответницата да си позволи такова неправомерно поведение пред толкова много хора. Единственото нещо, което успял да й каже, било да дойде лично да погледне и в багажника и в купето на автомобила дали има туби с нафта. На тази покана ответницата отговорила: „Ще отидеш там, където е мястото на крадците и майка ти много, ама много ще има да плаче“. След тези думи на майка му й станало зле. Ищецът тръгнал към ответницата, с намерение да й потърси сметка за думите, но тя бързо се насочила към къщата, продължавайки да го обижда, викайки: „Крадец, шизофреник, алкохолик“. Ищецът се върнал при роднините и съседите му. Племенникът му го попитал, дали е вярно това, което казвала ответницата. Ищецът твърди, че се почувствал изключително зле, че трябвало да опровергава тези лъжи по негов адрес, чувство на неудобство и срам пред съседите, близките и познатите, които станали свидетели на този случай. Роднините и съседите му започнали да го успокояват. В един момент се почувствал много зле: усетил как лицето му пламнало, зачервил се, притъмняло му пред очите, започнало бучене в ушите му, усетил тежест в гърдите си. Сочил, че негова съседка е д-р М. - невролог и нейният зет, който присъствал на случилото се, го завел в дома им, за да го прегледа тъщата му. Полежал доста в дома им, кръвното налягане му било доста високо, д-р М. му дала и лекарство. Докато е бил в дома на д-р М., майка му и кумът на племенника му отишли до неговия дом и като дошли да го видят и вземат от дома на д-р М. му казали, че ответницата междувременно е изляла нафта по вътрешната страна на оградата към къщата и всичко миришело на нафта.

Ищецът твърди, че сред роднините, съседите и колегите му се ползва с добро име, като човек, който винаги е готов да помогне с каквото може, като честен човек и човек с достойнство. Твърди, че обидните, неверни твърдения на ответницата към него, отправени и публично, уличаването му публично от същата в извършване на престъпление представляват деликт, противоправно

деяние, нарушение на общоприетия правен принцип да не се вреди другиму, да не се увреждат морални интереси на други лица. Деянието на ответницата му създадо социален дискомфорт, причинило му емоционални, психически и физически сътресения, изразяващи се в силно притеснение, чувство на срам, потиснатост, неудобство в комуникацията му с хората, присъствали на случая - негови близки, роднини, съседи, поради накърнената му репутация, отразило се и на физическото му здраве - главоболие, високо кръвно налягане, нарушение на съня му - всички те представляващи неимуществени вреди вследствие на противоправното деяние на ответницата. Счита, че от фактическа и правна страна са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ответницата по чл.45 от ЗЗД, във връзка с чл.52 от ЗЗД.

Моли съда да постанови съдебен акт, с който на основание чл.45 от ЗЗД, във връзка с чл.52 от ЗЗД да осъди ответницата да му заплати сумата от 1000 лева, представляваща обезщетение за причинените му от нея неимуществени вреди от осъществения от същата деликт, изразяващ се в публично нанесени му обиди и приписване извършването на престъпление, засягащо репутацията и доброто му име в обществото, уронващ честта и достойнството му, личния му и професионален авторитет, осъществен на 15.10.2023г. в гр.Пазарджик, на улица „*****“ около 15.30-16,00 часа, а именно: „Крадец, шизофреник, алкохолик“; „Зареждаш цялата махала с крадената нафта“; „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелствата“; „Ще отидеш там, където е мястото на крадците“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.10.2023г., както и да му заплати сторените от него съдебни разноски.

Прави доказателствени искания.

В срока по чл.131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответницата, чрез пълномощника ѝ, с който е взето становище, че исковата молба е допустима, но неоснователна. Ответницата оспорва изцяло описаните в исковата молба обстоятелства, а именно, че: е причинила неимуществени вреди, вследствие на осъществен от нея деликт, изразяващ се в публично нанесени обиди на ищеца и приписването на извършване на престъпление, засягащо неговата репутация и доброто му име в обществото, уронващ честта и достойнството му, както личния и професионалния му авторитет, осъществен на 15.10.2023г. в гр.Пазарджик, ул.,***** около 15.30 часа - 16.00 часа, а именно: „Крадец, шизофреник,

алкохолик“; „Зареждащ цялата махала с крадената нафта“; „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелства“; „Ще отидеш където е мястото на крадците“.

Възразява, че не отговарят на фактическата обстановка, изложените в исковата молба обстоятелства, а именно, че на 15.10.2023г. в гр.Пазарджик, ул.,*****, около 15.30 часа - 16.00 часа, ответницата Ц. И. Ш. е причинила на И. П. Ш. неимуществени вреди, вследствие на осъществен от нея деликт, изразяващ се в публично нанесени обиди на ищеца и приписването на извършване на престъпление, засягащо неговата репутация и доброто му име в обществото, уронващ честта и достойнството му, както личния и професионалния му авторитет, като отправила към него думите; „Крадец, шизофреник, алкохолик“; „Зареждащ цялата махала с крадената нафта“; „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелства“; „Ще отидеш където е мястото на крадците“.

Твърди, че на 15.10.2023г., Ц. И. Ш. излязла на улицата случайно и видяла, че пред пътната врата на съседите, И. Ш. сипвал нафта в резервоара на един от автомобилите от 10-литрова туба за минерална вода. Тя се върнала, взела телефона и започнала да снима, направила десетина снимки. След като ищецът видял, че ответницата го снимала, избухнал, като пред всички на улицата й показал среден пръст, а майка му Пенка Ш. отправила към нея неприлични изрази, а именно: „Одиш да се ръгаш, с който ти падне“. Ответницата им отвърнала с думите: „Този момент от кога го чаках“ и се прибрала в къщата. Твърди, че не е отправяла към ищеца сочените в исковата молба изрази: „Крадец, шизофреник, алкохолик“; „Зареждащ цялата махала с крадената нафта“; „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелства“; „Ще отидеш където е мястото на крадците“. През това време нейният син бил с дъщеря си във всекидневната стая, която имала видимост към улицата и прозореца бил отворен, те видели случващото се на улицата, как ищецът наливал нафта в паркираните автомобили и показал среден пръст на Ц. Ш. и чули неприличните изрази, изречени от майката на ищеца към Ц. Ш..

Възразява, че видно от направените снимки, ищецът и неговата майка, не са изпитали твърдените от тях вреди. Точно обратното, той отишъл в дома на д-р М. и на двора, към който има видимост и чуваемост от дома на Ц. Ш., д-р

М. му давала съвети и описвала симптомите за наличие на високо кръвно налягане, а не му е оказвала първа помощ. Твърди, че не са представени с исковата молба медицински документи, които да удостоверяват настъпило разстройство на здравето на ищеца и неговата майка.

Ответницата твърди, че исковата молба е подадена от И. Ш., след като тя е подала на 16.10.2023г. до Районна прокуратура - Пазарджик жалба с вх. №5416/16.10.2023г., че на 15.10.2023г., като посочила, че се е натъкнала на ситуация, в която ищецът изнасял от вкъщи нафта в 10-литрови туби от минерална вода, като най-демонстративно ги изсипвал в резервоарите на три автомобила, паркирани на улицата. Преди това на 02.10.2023г., била подала жалба срещу И. Ш. до Районна прокуратура, с вх. №5416/02.10.2023г. и жалба до Регионална инспекция по околната среда и водите - Пазарджик, че същият на 30.09.2023г. в двор на жилищен имот, находящ се на ул., „*****“ е излял нафта около плододаващи растения - киви, с цел да бъдат унищожени. След извършена проверка, ответницата била уведомена с писмо изх. №ж-12-10/19.10.2023г. от Регионална инспекция по околната среда и водите - гр.Пазарджик, че в посочения от нея имот е констатирано действително наличието на мазни петна с миризма на нафта, която е излята в почвата около плододаващи растения от вида киви. При проверката било констатирано, че мазни петна се наблюдават в основата на самите стъбла, както и по зида на намиращата се в близост до тях ограда. Растенията били на видима възраст около 15 години. В резултат на извършената проверка бил съставен констативен протокол на ищеца И. Ш., като му било дадено задължително предписание да извърши почистване (изгребване) на замърсената почва от нафта и указания да я съхранява в подходящи съдове, плътно затварящи се до предаването ѝ на лице, притежаващо документ по чл.35 от ЗУО.

Твърди, че на 30.09.2022г. подала жалба до Районна прокуратура - Пазарджик срещу ищеца, че на 25.09.2022г. в 01:40 часа на ул. „*****“, ***** в къщата, където живеела със сина си и семейството му, се чувала силна музика и тропане от горния етаж, обитаван от сестра ѝ и племенника ѝ - И. Ш.. Това не представлявало единичен акт от негова страна, тъй като при снетите от ответницата обяснения, тя посочила, че ищецът работел като международен шофьор и когато го нямало било спокойно, но когато се върнел от път, започвал да ги тормози, като през нощта пускал силна музика и тропал.

Твърди, че при отправени забележки от нейна страна, той я обиждал с думите „дърта курва“, като към посочената по-горе жалба приложила разпечатка от мобилно приложение Вайбър на водена кореспонденция между нея и племенника ѝ И. Ш.. По подадената от Ц. Ш. жалба била образувана прокурорска преписка с вх.№6279/2022г. по описа на РП - Пазарджик и от извършената проверка действително се установило, че И. Ш. действително нарушавал нощната тишина. По преписката не се съдържали данни за отправени закани към ответницата, а единствено данни за отправена към нея обида от И. Ш., поради което било налице състав на престъпление по чл.146 ал.1 от НК, като същият бил предупреден устно по телефона от П. П., прокурор от РП - Пазарджик, да не отправя обидни квалификации спрямо Ц. Ш.. С Постановление от 14.11.2022г. на РП - Пазарджик е отказано да се образува досъдебно производство по подадената от ответницата жалба, тъй като нарушението на нощната тишина не съставлявало престъпление по НК.

Твърди, че от изложеното по-горе се установявало безспорно, че отношенията между страните са влошени от години и изнесените от Ц. Ш. факти отговарят на обективната истина, тъй като тя е подавала жалби до различни институции и то преди И. Ш. да заведе исковата молба. Думите, които ответницата казала на ищеца, а именно: „От кога го чакам този момент“ не представлявали обида или клевета, а представлявали оценка на ответницата към определен факт или събитие. Оценъчните твърдения представлявали оценка на изказалия ги към определени факти, лица или събития и в този смисъл те не подлежали на преценка от страна на съда за верността им. Единствената преценка, която следвало да се направи е дали тези оценъчни твърдения представляват обида. В този смисъл Решение №204 от 12.06.2015г. по гр.д. №7046/14г., IV г.о., Решение №62/06.03.2012г. на ВКС по гр.д. №1376/2011г., IV г.о. и др., съгласно които оценъчните съждения не могат да се проверяват за тяхната вярност - те представлявали коментар на фактите, а не възпроизвеждане на обстоятелства от обективната действителност. За вярност можело да бъдат проверявани само фактическите твърдения, но не и оценката на фактите. Не било противоправно поведението при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягащи конкретно лице, когато името му се коментирало.

Сочи, че за да възникне задължение за обезщетяване на претърпени вреди,

в хипотезата на извъндоговорната отговорност при непозволено увреждане, съгласно чл.45 от ЗЗД, кумулативно следва да са изпълнени следните предпоставки, а именно: 1. да има деяние (действие или бездействие); 2. деянието да е противоправно; 3. да е налице вреда - имуществена или неимуществена; 4. да е налице причинна връзка между деянието и вредата, като последната е пряка и непосредствена последица на същото; 5. деянието да е извършено виновно, а съгласно чл.45 ал.2 от ЗЗД, вината се предполага до доказване на противното. Твърди, че в настоящия случай осъществяването от Ц. Ш. деяния не са противоправни, тъй като произтичат от факта, че изказването на мнение, чрез слово-писмено или устно е конституционно гарантирано право на всеки гражданин, закрепено в чл.39 ал.1 от Конституцията на Република България. Правото на мнение и правото на разпространяване на информация са упражнени от ответницата така, че да не се засяга доброто име на другото. В случая тя не е нарушила посочените граници и не е изложила невярна информация, с клеветнически характер за И. Ш., което да породи деликтна отговорност, а оттам и задължение за обезщетяване. Възражава, че в случая не са налице всички предпоставки, обуславящи деликтната отговорност на Ц. Ш.: деяние, извършено от нея; противоправност на същото; вина на дееца; вреди за пострадалия и причинна връзка между противоправното виновно извършено деяние и вредите, с оглед на което исковата молба е неоснователна.

Посочва, че следва да се прави ясно разграничение между обидата и клеветата, които са в обсега на предвидените с чл. 39-41 от КРБ ограничения, и оценъчните съждения, които са извън този обсег. Съгласно установената съдебна практика, когато не се касае за превратно упражняване на правото по чл.39 ал.1 от Конституцията на Република България (КРБ) и свободата на мнение не е използвана, за да се увреди доброто име на другото, твърдения и оценки могат да се разпространяват свободно. Свободата на изразяване на мнение е изключена в случаите, визирани в чл.39 ал.2 КРБ, но във всеки друг случай гражданите могат да разпространяват правомерно свои оценъчни съждения. Публичното изказване на оценъчни съждения, които не осъществяват състава на обидата или състава на клеветата, не е противоправно, поради което и не е налице основание за ангажиране на отговорността на автора им.

Не възражава да бъдат приети представените с исковата молба писмени

доказателства.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявения от И. П. Ш. иск срещу Ц. И. Ш., като неоснователен и недоказан по основание и размер.

Моли да им бъдат присъдени направените разноси по делото.

Представя писмени доказателства. Прави доказателствени искания.

Предявените иски се поддържат в проведеното по делото съдебно заседание от пълномощника на ищеца. Моли съда да уважи исковите претенции изцяло. Претендира разноските по делото по представения списък по чл.80 от ГПК. Подробни съображения по съществото на правния спор излага в представената по делото писмена защита.

Ответницата и нейният процесуален представител оспорват исковите и молят съда да ги отхвърли, като неоснователни и недоказани. Претендират разноските по делото. Доводи по същество са изложени в представената писмена защита.

Съдът, след като се запозна с твърденията на ищеца и с възраженията на ответницата и като обсъди и анализира събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема следното:

В конкретния случай подлежащи на доказване са елементите от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД.

За да се уважи искът по чл.45 от ЗЗД следва да са налице кумулативно елементите от сложния фактически състав на неправомерното увреждане, а именно: да е причинена вреда; тази вреда да е резултат от виновно противоправно поведение на ответника; да е налице причинна връзка между противоправното поведение и настъпилите вреди за ищеца.

Разпределението на доказателствената тежест в производството се основава на правилото, установено в разпоредбата на чл.154 ал.1 от ГПК - всяка от страните е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания и възражения. В този смисъл, ако чл.45 ал.2 от ЗЗД презумира вината, то останалите елементи от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД подлежат на доказване и доказателствената тежест за това носи ищцовата страна.

При наличие на елементите от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД,

доказателствената тежест за оборване презумпцията на чл.45 ал.2 от ЗЗД носи ответната страна.

От събраните по делото доказателства се установява, че ищецът и ответницата са роднини, като ответницата е леля на ищеца - сестра на неговата майка. Те живеят съвместно в къща, находяща се в гр.Пазарджик, на ул.,*****. Ответницата и синът ѝ живеят на първия етаж от жилищната сграда, а ищецът и майка му - на втория жилищен етаж. Дворното място, таванските и избените помещения се ползват общо от тях.

Ищецът от дълги години работи като международен шофьор и през повечето дни от месеца е извън дома си. Ответницата доста години живяла в САЩ, но се завърнала и трайно се установила в имота в гр.Пазарджик. Напоследък отношенията между двете семейства се влошили, като ответницата подала редица жалби срещу ищеца и неговата майка до полицията и прокуратурата.

На 15.10.2023г., ден неделя, около 15,30ч. - 16,00ч. ищецът бил на улицата пред дома си. Чакал племенника си и неговия кум да си дойдат от с.Елшица, където били отишли с буса на кума на племенника му да закарат строителни материали до имота на ищеца, намиращ се там, в който имот предстояло да бъдат извършени определени строителни дейности. Когато те пристигнали, се разговорили на улицата. Намирали се срещу къщата на ищеца, където този ден той бил паркирал лекия си автомобил, в близост до леките автомобили на съседите отсреща. Заедно с тях на улицата била и приятелката на кума на племенника му. В един момент тя им казала, че някаква жена от съседната къща ги гледала и снимала с телефон. Ищецът ѝ казал да не ѝ обръща внимание, че не било за първи път. Тази жена била ответницата, която в един момент изскочила от къщата на улицата с телефон в ръка и ги снимала. Започнала да крещи: „От колко време те дебна да те хвана с крадената нафта, ама сега ми падна в ръчичките. Зареждаш цялата махала с крадената нафта. С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелствата.“ В първия момент ищецът се стъписал от поведението ѝ. След това ѝ казал: „Ела да видиш нафтата къде е!“, Отворил багажника на колата си. Там нямало нито туби, нито нафта. Имало само инструменти. Излязла и майката на ищеца и започнала да разпитва какво се случва и ѝ станало лошо. Ищецът се притеснил и тръгнал към ответницата да ѝ търси обяснение защо говори така

и да се разберат. Тогава ответницата му казала: „Ще отидеш там, където е мястото на крадците и майка ти много, ама много ще плаче“. После бързо се обърнала и тръгнала обратно към къщата да се прибира, като викала: „Крадец, шизофреник, алкохолик“. Ищецът се върнал при роднините и познатите си и тогава приятелката на племенника му го попитала, дали е вярно това, което казвала ответницата. В един момент ищецът се почувствал много зле. Изпитвал неудобство и срам пред хората, които станали свидетели на случилото се. Въпреки, че роднините му започнали да го успокояват, лицето на ищеца пламнало, зачервил се, притъмняло му пред очите, усетил тежест в гърдите си. Тогава съседът му - зетят на д-р М. - невролог, който междувременно също бил излязъл на улицата, го отвел в дома им, за да го прегледа тъщата му. Наложило се да остане там и да полежи известно време, тъй като кръвното му налягане било доста високо. Д-р М. му дала и лекарство.

Горното безспорно се установява, от показанията на свидетелите на ищцовата страна М. П. и И. И., които са преки очевидци на случилото се на 15.10.2023г. и са чули ясно отправените от ответницата към ищеца думи и реплики, посочени по-горе. Техните показания са непротиворечиви, последователни и допълващи се, поради което съдът ги цени изцяло. Освен това свидетелят М. П. е извън роднинския кръг на страните по делото и по отношение на него съдът не констатира наличието на каквато и да е заинтересованост от изхода на делото. По отношение на свидетеля И. И. също не се установи по делото, а и не се наведоха съмнения, този свидетел да не говори истината.

Съдът отчита и обстоятелството, че свидетелите на страната-ответник М. Ш. и А. Ш.а са възприели инцидента, и по-скоро част от него, от разстояние, тъй като не са били на улицата, а са се намирали на първия етаж от жилищната сграда.

Видно от приетите по делото прокурорски преписки, образувани по подадени от ответницата жалби срещу ищеца е, че по тях са постановени откази да се образува досъдебно производство.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл.45 от ЗЗД е доказан по своето основание.

Счита, че в конкретния случай, посочените по-горе елементи на състава на

непозволеното увреждане са налице.

Установи се по несъмнен и категоричен начин по делото извършването на деянието от страна на ответницата и неговата противоправност, а именно отправените от ответницата към ищеца обидни думи, каквито безспорно са: „Крадец, шизофреник, алкохолик“. В случая се касае за обидни думи по смисъла на чл.146 от НК. Тези думи са унизителни за честта и достойнството на ищеца.

От събраните по делото писмени доказателства е видно, че ищецът е с чисто съдебно минало и не е осъждан за извършването на престъпления, включително и за кражба. Не се води на психиатричен отчет и няма данни за наличието на негово психично заболяване, в това число и шизофрения. Не се доказва ищецът да злоупотребява с употребата на алкохол или да е включван в програми за работа с алкохолзависими лица. Още повече, че ищецът работи като международен шофьор и при наличието на алкохолна зависимост не би могъл да упражнява професията си.

Обидите към ищеца са отправени публично - на улицата, в присъствието на други хора - майката на ищеца, неговия племенник, кума на племенника му и неговата приятелка.

Публично, на горепосоченото място и пред посочените лица, ищецът е бил уличен от ответницата в извършване на престъпление, с репликите: „Зареждаш цялата махала с крадената нафта“, „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелствата“, „Ще отидеш там, където е мястото на крадците“. С тези си изявления ответницата е приписала на ищеца извършването на престъпление.

Горните думи и изявления не са отрицателно мнение или оценъчни съждения, които не нарушават личните права и интереси на ищеца, в каквато насока са възраженията на ответницата в писмения отговор. Това прави възраженията ѝ неоснователни.

Не се установи по делото, ищецът да е провокирал или предизвикал по някакъв начин посоченото по-горе поведение на ответницата спрямо него. Не се установи ищецът да е отправил към нея обидни думи или да е извършил неприлични жестове.

В хода на производството по делото, ответницата в чиято тежест бе, не

обори презупцията на чл.45 ал.2 от ЗЗД.

Ответницата не доказва твърденията си в отговора на исковата молба, че на процесната дата е видяла ищецът да сипва нафта в резервоара на един от паркираните срещу дома им автомобили от 10-литрова туба за минерална вода. Не доказва и твърденията си, че по време на инцидента ищецът ѝ е показал среден пръст. По подадените от ответницата жалби срещу ищеца са постановени откази за образуване на досъдебно производство.

От своя страна, ищецът доказва, че е претърпял описаните в исковата молба негативни емоции и изживявания, а именно: дискомфорт, силно притеснение, чувство на срам, потиснатост, неудобство пред хората, присъствали на случая, които са негови близки, роднини и съседи. Увредено е било и физическото му здраве – получил силно главоболие, повишило се кръвното му налягане, нарушил се сънят му.

В настоящия процес се установи наличието на пряка причинна връзка между деянието на ответницата и причинения вредоносен резултат, а именно причинените на ищеца негативни емоции и изживявания.

Тези негативни емоции и изживявания са в пряка причинна връзка с виновното противоправно поведение на ответницата, изразяващо се в извършеното деяние - публично отправените му обиди и уличаването му в извършване на престъпление.

Ищецът доказва, че е претърпял описаните в исковата молба негативни изживявания, които съставляват неимуществени вреди в резултат от деянието на ответницата, извършено на 15.10.2023г. и които вреди подлежат на репарирание от страна на ответницата.

Неимуществените вреди не са поправени до настоящия момент. Такива данни няма в настоящото производство, а и не са изложени твърдения и възражения в тази насока.

Що се касае до размера на обезщетението за неимуществените вреди, то съдът намира, с оглед на събраните по делото доказателства, че е доказана претенцията на ищеца за обезщетяване на същите. За причинените страдания - негативни емоции и изживявания - на ищеца, основателна, доказана и справедлива е претенцията му в претендирания размер от 1000 лева. Обезщетение в този размер в случая е и справедливо, с оглед разпоредбата на

чл.52 от ЗЗД.

Основателна е претенцията на ищеца за присъждане на законната лихва върху главницата от 1000 лева, считано от датата на увреждането - 15.10.2023 год. до окончателното изплащане на сумата.

С оглед изхода на делото, ответницата следва да заплати на ищеца сторените от него разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер общо на 850,00 лева, съобразно представения списък на разноските по чл.80 от ГПК и приложените платежни документи.

По изложените съображения, ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ц. И. Ш., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул.*****, *****, да заплати на И. П. Ш., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул.*****, съдебен адрес: гр.Пазарджик, ул.*****, с пълномощник и процесуален представител адв.А. К. от АК-Пазарджик, с адрес на кантората: гр.Пазарджик, ул.*****, на основание чл.45 от ЗЗД сумата в размер на 1000 лв., представляваща обезщетение за причинените му от нея неимуществени вреди от осъществения от същата деликт, изразяващ се в публично нанесени му обиди и приписване извършването на престъпление, осъществен на 15.10.2023г. в гр.Пазарджик, на улица „*****“ около 15.30-16,00 часа, а именно: „Крадец, шизофреник, алкохолик“; „Зареждаш цялата махала с крадената нафта“; „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелствата“; „Ще отидеш там, където е мястото на крадците“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.10.2023г. до окончателното изплащане на сумата, както и сторените от него разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер общо на 850,00 лева.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____